

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **A. Y.**, zastoupen Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 28. 7. 2015, č. j. 44 A 42/2015 - 34,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalovaná Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, (dále jen „stěžovatelka“), domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 28. 7. 2015, č. j. 44 A 42/2015 - 34, kterým bylo zrušeno její rozhodnutí ze dne 19. 5. 2015, č. j. CPR-9725-2/ČJ-2015-930310-V240, a věc jí byla vrácena k dalšímu řízení. Uvedeným rozhodnutím stěžovatelka zamítla odvolání žalobce proti rozhodnutí Krajského ředitelství policie Středočeského kraje ze dne 27. 2. 2015, č. j. KRPS-272530-55/ČJ-2014-010023, a současně potvrdila toto prvostupňové rozhodnutí, jímž bylo žalobci uloženo správní vyhoštění s tím, že doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena v délce dva roky.

V kasační stížnosti stěžovatelka požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Možnou újmu spatřuje v tom, že reálně hrozí vznik nežádoucího procesního a právního stavu, jímž je existence dvou odlišných správních rozhodnutí o téže věci, která je rozporná s principem právní jistoty. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nevznikne jiným osobám újma, neboť se aktivuje odkladný účinek žaloby. Stěžovatelka dále poukázala na nesprávnost právního názoru, který krajský soud ve svém rozsudku vyslovil.

Žalobce navrhl, aby byl návrh stěžovatelky zamítnut. Kdyby byl rozsudek krajského soudu zrušen, pozbylo by toto řízení zákonného podkladu, resp. by byl prostor pro vydání nového rozhodnutí. Takový stav nepředstavuje nepoměrně větší újmu, než jaká může vzniknout jiným osobám. Stěžovatelce žádná újma nevznikne. Je lichá úvaha, že přiznání odkladného účinku by mělo být benefitem i pro žalobce. Na něj se v současné

době vztahuje odkladný účinek odvolání, který jej opravňuje k pobytu na území České republiky.

Kasační stížnost nemá podle ust. § 107 s. ř. s. odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom užije přiměřeně ust. § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud shledal, že v projednávané věci jsou naplněny zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Předně však Nejvyšší správní soud poznamenává, že hrozba existence dvou odlišných rozhodnutí sama o sobě nemůže být automaticky důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Situace, kdy správní orgán na základě pravomocného rozsudku krajského soudu vydá ve správním řízení nové rozhodnutí a jeho předchozí následně „obživne“ v důsledku zrušení rozsudku krajského soudu Nejvyšším správním soudem, je nežádoucí. Na druhou stranu nemůže bez dalšího vést k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Stejně tak nemůže být důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti údajně nesprávný právní názor krajského soudu. Je proto potřeba blíže zkoumat, jaká újma hrozí správnímu orgánu (respektive veřejnému zájmu) v důsledku realizace napadeného rozsudku, a jaká újma hrozí ostatním osobám v důsledku přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Na tomto místě je nutno poukázat na to, že ačkoliv žalobce s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí, žádná újma mu v důsledku takového rozhodnutí nehrozí, neboť se jím automaticky aktivuje odkladný účinek žaloby, který je zde dán ze zákona (ust. § 172 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Nejedná se pochopitelně o žádný „benefit“ pro žalobce (a stěžovatelka to ostatně netvrdila), nicméně postavení žalobce se přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti vůbec nemění. Negativní důsledky spojené se správním rozhodnutím se tak jako tak nemohou dostavit. Na druhou stranu procesní situace existence dvou odlišných rozhodnutí může být s ohledem na existenci zákonných lhůt pro využití mimořádných opravných postupů obtížně řešitelná a může v daném případě vést až ke zmaření realizace zájmů chráněných zákonem o pobytu cizinců. Za této situace má Nejvyšší správní soud za to, že újma hrozící stěžovateli, s ohledem na absenci hrozby jakékoliv újmy jiných osob, je s přihlédnutím ke všem skutkovým okolnostem dané věci postačující pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Vzhledem k výše uvedeným důvodům Nejvyšší správní soud rozhodl tak, že kasační stížnosti přiznal odkladný účinek. Podle § 72 odst. 3 s. ř. s. *„se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.“*

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. srpna 2015

JUDr. Jaroslav Hubáček
předseda senátu